donosi nam Vjesnik od 3. kolovoza 2005. godine. Članak pokazuje stanje hrvatskog bankarstva eksplicirajući težnju pojedinih banaka da «kontroliraju» bar deset posto hrvatskog tržišta. Imajući u vidu stanje u Hrvatskoj autor ispravno zaključuje da u Hrvatskoj nema većeg interesa za preostale banke. Ovo nikako ne znači da «velike ribe ne jedu manje» već da je proces preuzimanja poslovnih banka na kraju.

Autor ukazuje na veće mogućnosti koje stoje na raspolaganju poslovnim bankama u istočnim državama, posebno na potencijalne mogućnosti u Rumunjskoj. Ovo argumentira i prosječnim kreditnim zaduženjem per capita koje je u Hrvatskoj veće za više od petnaest puta u odnosu na istočne zemlje.

Stupanj internacionalizacije bankarskog sustava u Hrvatskoj je završen. Ono što valja još odraditi je smanjenje poslovnih banaka jer banke koje ne raspolažu bar s desetak milijardi sredstava nisu u stanju konkurirati vodećim bankama koje pokazuju sve značajke oligopolnog ponašanja, posebno u politici cijena.

Indeks koncentaracije poslovnih banaka zvoni na uzbunu, iako to male privatne poslovne banke u Hrvatskoj još ne registriraju. Nepovezivanje malih banaka znači njihovu rastuću pojedinačnu i ukupnu ranjivost. Ovo će se dramatirzirati u kratkom roku i ostaje otvoreno pitanje kako će se sve završiti. Sadašnje stanje i ponašanje malih banka zabrinjava. Umjesto da se povežu i ostanu u poslu one i dalje naglašavaju svoju samostalnost koja im donosi sve veće probleme.

Politika prema štedno-kreditnim zadrugama jasno pokazuje da se podiže «letvica» za sve depozitne institucije što očito nikog ne zabrinjava. Nime, pored izavnih učinaka postoje i multiplikativni učinci. Jednom kad nestanu male banke i štedno-kreditne zadruge «mali obični ljudi» su osuđeni na potpunu osvisnost. Ovo tim više što nije realno da će monetarna i izvršna vlast kontorlirati novčani krvotok zemlje.